

מ"ת 20265/01/14 - מדינת ישראל נגד אוסאמה ג'ואד, שאדי אבו כף, מחמוד אבו כף

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

08 יוני 2014

מ"ת 20265-01-14

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר מלול (פ"מ י-ם, פלילי)

המבקשת:

נגד

המשיבים:

1. אוסאמה ג'ואד
2. שאדי אבו כף
3. מחמוד אבו כף המשיבים 2-3 ע"י ב"כ עוה"ד סנא ח'יר, ענן ח'יר

החלטה בעניין המשיבים 2-3

1. עניינה של החלטה זו בבקשה לעיון חוזר שהגישו המשיבים 2-3 (להלן: המשיבים), אשר נעצרו עד תום ההליכים בת.פ. 20238-04-14 לאחר שנקבע כי יש ראיות לכאורה למיוחס להם בכתב האישום ונתקבלו תסקירים שליליים בענייניהם. המשיבים נעצרו בהסכמתם, תוך שציינו כי במקרה מתאים יעתרו בבקשה לעיון חוזר.

גם המשיב 1 נעצר כנ"ל ובקשר אליו לא הוגשה בקשה לעיון חוזר (ראו לגבי כל האמור עד כה החלטה מ-22.1.14 ופרוטוקולים מ-6.2.14 ומ-13.2.14).

2. המשיבים מבקשים לשחררם בתנאים שעיקרם מעצר בית עם איזוק אלקטרוני ופיקוח אנושי, בליווי ערובות כספיות.

3. לאחר שקילת הטענות הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

4. הטעם העיקרי לדחיית הבקשה הוא כי לנוכח המסוכנות הנשקפת מן המשיבים והתסקירים השליליים שנתקבלו בענייניהם, אין לשחררם בתנאים ומכל מקום לא ניתן להסתפק במה שמוצע עתה.

5. על האמור לעיל אוסיף את שייאמר להלן:

א. במקרה דנן מדובר בתסקירים שיש בהם המלצה מפורשת שלא לשחרר את המשיבים ולא רק הימנעות מהמלצה לשחרור (למשמעות הנוגעת לעניין זה ראו מהעת האחרונה ממש בש"פ 3154/14 דסוקי נ' מדינת ישראל, החלטה מ-22.5.14 והאסמכתאות שם). במקרה כזה מצטמצם מאד הסיכוי שבית המשפט יסטה מן ההמלצה.

ב. ככל שהיו עיכובים בהליכים שבתיק העיקרי, הרי שהם לא מצדיקים כשלעצמם תוצאה שונה וזאת בין היתר בהיותם פועל יוצא של מהלכים שונים הקשורים במשיבים, תוך שאין לזקוף התמשכות מיותרת לחובת המבקשת. נמצא שהמשיבים לא יוכלו להיבנות מעניין זה כשלעצמו, גם אם לא תינקט הגישה שלפיה הטענות שעלו בנוגע לזמן שחלף מקדימות את המאוחר ועשויות להיות רלבנטיות רק לאחר חלוף תקופה בת תשעה חודשים של מעצר ראשוני (גישה שהמבקשת דוגלת בה מתוך הסתמכות על בש"פ 7081/13 קניאס נ' מ"י, החלטה מ-13.11.13, סעיף 13).

ג. לנוכח מכלול השתלשלות העניינים, ספק אם המשיבים רשאים להעלות עתה את שהעלו בעניין הראיות. מכל מקום, הם לא יוכלו להיוושע מטענתם בקשר לכך. זאת, בין היתר, לנוכח מה שנפסק בבש"פ 1572/05 זוארץ נ' מ"י, החלטה מ-10.4.05, שהיא גם מאוחרת מזו שניתנה ב-22.3.04 בבש"פ 2557/04 מ"י נ' בן ציון וגם משקפת, לדעתי, את הדין הראוי לענייננו.

ד. נושא שינוי מקום מגוריהם של המתלוננים לא נכלל בבקשה לעיון חוזר ועלה לראשונה במהלך הדין הפרונטאלי, ללא פרטים וביסוס ובאופן שלא איפשר למבקשת לבחון עניינים הקשורים בכך. במצב דברים זה בוודאי שהמשיבים לא יוכלו להיבנות מכך, ונראה שלנוכח התמונה בכללותה, אף אם היה מדובר בנתון בדוק ומבוסס, לא היה בו להצדיק תוצאה שונה ממעצר המשיבים עד תום ההליכים.

5. לנוכח כל האמור, הבקשה לעיון חוזר נדחית וההחלטות בדבר מעצר המשיבים עד תום ההליכים בת.פ. 20238-04-14 נותרות בעינן.

ניתנה בהעדר הצדדים היום, י' סיוון תשע"ד, 08 יוני 2014.

המזכירות תשלח ההחלטה אל באי כח הצדדים.